

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Csp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122336505
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:6122336505.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom, spotrebiteľskom spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., IČO: 24785199, Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, právne zastúpený: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47 255 773, Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX B. D., právne zastúpený: AK WEBBER LEGAL s.r.o., IČO: 50 680 552, Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov v konaní o zaplatenie 12 776,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má proti žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že ich výšku určí súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 12 776,40 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 12 705,01 eur od 23.04.2021 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 24 eur, úrok 2 172,82 eur, úrok z omeškania 46,01 eur, ako aj nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že ide o jemu postúpenú pohľadávku majúcu základ v záväzkovom vzťahu právneho predchodcu žalobcu – Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaného založeného Zmluvou o splátkovom úvere číslo 5150353234 zo dňa 09.10.2018. Na základe tejto Zmluvy jeho právny predchodca poskytol žalovanému bezúčelový úver v sume 17 000 eur, ktorý bol čerpaný 09.10.2018. Žalovaný sa zaviazal úver splácať 97 mesačnými splátkami, pričom posledná splátka bola splatná 20.10.2026. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný uhradiť činila 27 112,46 eur. Žalovaný pôvodnému veriteľovi nehradil splátky riadne a včas, preto si tento uplatnil právo vyplývajúce zo zmluvy a dňa 11.03.2021 zaslal žalovanému výzvu na splatenie dlhu s upozornením na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Keďže napriek výzve žalovaný úver neuhradil, pôvodný veriteľ vyhlásil listom zo dňa 22.04.2021 úver za predčasne splatný. Dlh ku dňu zosplatenia predstavoval 14 354,99 eur. Listom zo dňa 08.09.2021 pôvodný veriteľ upozornil žalovaného, že je v omeškaní viac ako 3 mesiace so zaplatením splatnej pohľadávky a upozornil ho, že pôvodný veriteľ je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Predmetná pohľadávka vrátane príslušenstva bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 21.12.2021, a to vo výške 14 743,37 eur (istina 12 705,01 eur, zmluvný úrok 1 512,47 eur, úrok z omeškania 430,50 eur, poplatky 95,39 eur). Pôvodný veriteľ oznámil žalovanému zmenu veriteľa listom zo dňa 21.12.2021. Žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi celkovo 8 641,72 eur, súčasnému veriteľovi 0 eur. Posledná výzva na zaplatenie pred podaním žaloby bola odoslaná žalovanému právnym zástupcom žalobcu zo dňa 01.04.2022. Žalobca si uplatňuje - dlžnú istinu 12 705,01 eur, - zmluvný úrok splatný ku dnu vyhlásenia

mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 442,92 eur, - poplatky splatné ku dnu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru za odoslané upomienky 24 eur a neuhradené poplatky za poistenie 71,39 eur, spolu 95,39 eur, - úrok z omeškania od prvého dňa omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 46,01 eur, - zmluvný úrok vo výške 12,55 % p.a. z dlžnej istiny od prvého dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru t.. od 23.04.2021 do 23.05.2022 predstavujúceho deň podania žaloby vo výške 1 729,90 eur (s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 42/2020 z 16. júna 2020), - úrok z omeškania vo výške 5 % z istiny 12 705,01 eur od prvého dňa nasledujúceho po dnu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru t.. od 23.04.2021 do zaplatenia.

Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko pre upomínacie konanie dňa 07.06.2022 vydal platobný rozkaz sp. zn. 14Up/850/2022, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný vecne odôvodnený odpor. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní, v dôsledku čoho bola vec postúpená na tunajší súd ako miestne príslušný.

Žalovaný v odpore navrhol konanie zastaviť v zmysle § 161 ods. 1, 2 C.s.p., nakoľko žalobca nepreukázal, že žalovanému riadne doručil predžalobnú výzvu v zmysle § 3 ods. 6 písm. d/ zákona č. 307/2016 Z.z. Poukázal na to, že žalobca síce predložil výzvu zo dňa 01.04.2022, avšak podľa judikatúry (rozhodnutie NS SR 6Obo 283/2003) je potrebné tvrdiť a preukázať doručenie, nie odoslanie. Žalovaný ďalej namietal, že žalobcovi nepatrí aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, nakoľko postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa -banky, na žalobcu je neplatné z viacerých dôvodov. Žalovaný tvrdí, že k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore s § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Predpokladom na postúpenie pohľadávky je skutočnosť, že ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo že pôvodný veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť podľa §565 OZ. Termín konečnej splatnosti bol v zmluve dohodnutý na 20.10.2026. Žalovaný má za to, že pôvodný veriteľ nevyhlásil predčasnú splatnosť platne, pre neurčitosť a neplatnosť výzvy zo dňa 11.03.2021 v zmysle § 53 ods. 9 OZ, keďže z nej nevyplýva, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, v dôsledku čoho nie je možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškani s nejakou splátkou po dobu 3 mesiacov. Žalobca tiež neoznačil žiaden dôkaz o tom, že by boli výzva zo dňa 11.03.2021 a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ku dnu 22.04.2021 žalovanému doručené. Nakoľko neboli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ, nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ, ani k platnému postúpeniu pohľadávky, keďže nenastal termín konečnej splatnosti dohodnutý v zmluve. V tomto prípade nedošlo k platnému zosplateniu úveru aj pre porušenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalovaný ďalej namietal neexistenciu takej pohľadávky, ktorá je predmetom zmluvy o postúpení (pre neplatnosť predčasného zosplatenia úveru) a neúčinnosť zmluvy o postúpení (pre nepreukázanie zaplatenia odplaty podľa čl. XIII.). Žalovaný uviedol, že mu nebola doručená žiadna výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpenie je neplatné z dôvodu rozporu s týmto ustanovením. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnosť a neurčitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, neplatnosť zosplatenia úveru, neplatnosť postúpenia pohľadávky, neúčinnosť zmluvy o postúpení). Ďalej žalovaný zdôraznil, že zmluva je zmluvou formulárovou, v ktorú žalovaný nemohol meniť, mohol len je ako celok prijať, alebo odmietnuť. Taktiež poukázal na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve, RPMN vyjadrená nesprávne, neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a neuvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmluve je uvedený nesprávne). Taktiež žalovaný poprel v celom rozsahu žalobcom uplatnený nárok okrem dlžnej istiny aj na zmluvné úroky, úroky z omeškania a poplatky.

Žalobca vo vyjadrení k odporu k tvrdeniu žalovaného o tom že zmluva je zmluvou formulárovou uviedol, že je bežnou praxou finančných inštitúcií, že zmluvy sú čiastočne predpripravené, spotrebiteľ má pred uzavretím zmluvy vždy dostatok času tomu, aby sa zoznámil s obsahom a zvážil výhodnosť takejto zmluvy, zároveň nebol nijako nútený k jej podpísaniu. Taktiež má možnosť zoznámiť sa s VOP. Ďalej poukázal na predpoklady pre výpočet, resp. matematický vzorec výpočtu RPMN, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2020 z ktorého vyplývam, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Zb. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN. V závere podotkol, že žalovaný nevrátil ani len celú istinu, t.j. požičanú veci, nie to

ešte dohodnutú odmenu, pričom vrátiť akúkoľvek vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti.

Dňa 15.08.2023 žalobca doplnil svoje vyjadrenie k odporu v ktorom uviedol, že splátka pre ktorú banka uplatnila právo žiadať zaplatenie celého dlhu bola splatná k 20.01.2021, celý dlh bol pôvodným veriteľom mimoriadne zosplatnený s účinnosťou ku dňu 22.04.2021, v okamihu zosplatnenia bol žalovaný v omeškaní v trojmesačnej lehote. K doplneniu vyjadrenia k odporu žalobca doložil listiny, ktorými preukázoval aktívnu vecnú legitimáciu ako aj skutočnosť, že pred uzavretím úverovej zmluvy banka skúmala bonitu žalovaného.

Žalovaný v duplike poukázal na koncentráciu konania na skutočnosť, že žalobca vo vyjadrení poukazuje na viacero nových prostriedkov procesného útoku v žalobe neuvedených, ktoré namietol s tvrdením, že ide o zmenu žaloby, ktorú navrhol nepripustiť s poukazom na § 294 C.s.p. Ďalej poprel doručenie právneho úkonu zo dňa 11.3.2021, trval na tom, že z tohto právneho úkonu nevyplýva, že ak by bol býval zaplatil splátku splatnú dňa 20.01.2021 tak by konzumoval právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V závere poukázal na ustanovenie § 17 ods. 1 ZoSÚ, že konečná splatnosť úveru nenastala, že zosplatnenie úveru je neplatné, preto bolo postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu taktiež neplatné.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 07.02.2023, ktorého sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnil žalobca a žalovaný, ktorých neúčasť ospravedlnili ich právni zástupcovia, preto súd v súlade s § 180 C.s.p. pojednávanie konal v ich neprítomnosti.

Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, tvrdiac, že priebehu súdneho konania sa v plnom rozsahu vysporiadal s argumentáciou a námietkami protistrany, jednak v otázke doručovania jednostranných právnych úkonov zo strany pôvodného veriteľa a v nadväznosti na to s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, ako aj v otázke skúmania bonity pôvodným veriteľom pred poskytnutím úveru, z ktorého zrejším spôsobom vyplýva, že pôvodný veriteľ s odbornou starostlivosťou a v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase poskytnutia úveru, overoval bonitu žalovaného a to jednak príjem, záväzky, životné potreby. Skúmal príjem žalovaného v sociálnej poisťovni a v úverovom registri.

Právny zástupca žalovaného navrhol žalobu zamietnuť dôvodiac, že žalobca v prebiehajúcom spore neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno toho, ako skúmal bonitu spotrebiteľa, teda ako splnil svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ. V nadväznosti na to, žalobca neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno toho, že bol pôvodný veriteľ oprávnený spotrebiteľský úver zosplatiť, teda žalobcovi z tohto dôvodu neparí vecná legitimácia s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

Súd vykonal dokazovanie oboznámení sa s obsahom doložených listinných dôkazov na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 09.10.2018 s právnym predchodcom žalobcu – Slovenská sporiteľňa, a.s. v písomnej forme Zmluvu o splátkovom úvere č. 5150353234 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek žalovanému vo výške 17.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 12,55 % ročne. Úver bol čerpaný jednorázovo dňa 09.10.2018. Výška splátky bola dojednaná vo výške 282,44 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2018 a splatnosť ďalších splátok bola k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol 96. Konečná splatnosť úveru bola dňa 20.10.2026. Spôsob splácania bol dohodnutý odpisom z účtu pre splácanie. RPMN bola vo výške 13,29 %. Celková čiastka spojená s úverom 27 112,46 eur, poplatky – poistenie úveru 17,24 eur mesačne.

V bode 5 čl. II. Ostatné ustanovenia účastníci zmluvného vzťahu dohodli, že ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

Na preukázanie bonity žalobca predložil klientsky list právneho predchodcu žalobcu (čl. 104) z ktorého vyplýva, že klientom overený príjem dopytom v SP je 570 eur, existujúce záväzky 0, ukazovateľ schopnosti splácať 314 eur – disponibilný zostatok. Celkový počet kontraktov 2, zamietnuté 1. Z klientskeho listu nevyplýva rodinný, stav, počet vyživovacích povinností ani výdaje žalovaného.

Listom zo dňa 11.03.2021 (čl.25 a 109 spisu) právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade omeškaných splatných splátok vo výške 862,66 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy, s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky v prípade neuhradenia dlžnej sumy. List bol odovzdaný na poštovú prepravu dňa 15.03.2021 (čl. 110spisu) a bol doručený 17.03.2021 (čl. 111 spisu)

Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.04.2021, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 23.04.2021 (čl. 26 a 112spisu), ktorý bol odovzdaný na poštovú prepravu dňa 26.04.2021, uložený 28.04.2021, vrátil sa právnenému predchodcovi žalobcu ako neprevzatý v odbernej dobe. (čl. 28 a 113 spisu).

Listom zo dňa 08.09.2021 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade splatnej a nezaplátenej pohľadávky ku dňu 08.09.2021 v sume 14 807,15 eur, s upozornením, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe (čl. 28 a 114 spisu). List bol odovzdaný na poštovú prepravu dňa 09.09.2021 (čl. 115 spisu), bola uložená na pošte Stará Ľubovňa dňa 13.09.2021 – adresát nezastihnutý, zásielka bola vrátená dňa 6.10.2021.

Podľa zostavy prehľadu úveru (čl. 23-24 spisu) žalovaný z úveru uhradil 8641,72 eur, z toho na istinu 4294,99 eur, poplatky 248,12 eur, riadny úrok 4 098,61 eur. Zostatok pohľadávky v sume 14 743,37 eur pozostáva z istiny 12705,01 eur, poplatkov 95,39 eur, riadny úrok do zosplatenia 442,92 eur, riadny úrok od zosplatenia 1069,55 eur, úrok z omeškania do zosplatenia 46,01 eur a úrok z omeškania od zosplatenia 384,49eur.

Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0876/2021/CE zo dňa 21.12.2021 bola pohľadávka zo zmluvy o úvere postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému právnym predchodcom žalobcu oznámené listom zo dňa 21.12.2021 (čl. 30 spisu). Odovzdaná na poštovú prepravu dňa 22.12.2021, (čl. 118 spisu) doručená 27.12.2021.

Predžalobnou výzvou zo dňa 01.04.2022 vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného k úhrade sumy 14.917,41 eur (čl. 31 spisu), list bol odovzdaný na poštovú prepravu dňa 07.04.2022 (čl. 32 spisu).

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. k 09.10.2018 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ods. 1 ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 4 ZoSÚ Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ (17) Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ účinného v čase postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. účinného v čase uzatvorenia zmluvy Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 525 ods. 2 Obč. zák. nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom .

Podľa § 92 ods. 8 zákon a č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 153 ods. 1,2,3 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Právne posúdenie veci:

V konaní bolo nesporné, že pôvodný veriteľ (banka) a žalovaný uzatvorili dňa 09.10.2018 zmluvu o splátkovom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá je vzhľadom na povahu zmluvných strán aj zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Obč. zák. Na základe predmetnej zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 17.000 eur splatný v 96 pravidelných mesačných splátkach k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2018 a posledná dňa 20.10.2026 s tým, že žalovaný sa zaviazal uhradiť zmluvný úrok 12,55 % ročne a celkovú čiastku 27.112,46 eur. Taktiež bolo nesporné, že žalovaný porušil povinnosť splácať úver riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením. Celkom zaplatil 8.641,72 eur, započítaných na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky.

Sporným bolo: či právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru žalovanému dôsledne skúmal bonitu a či je daná aktíva vecná legitímácia žalobcu s poukazom na splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ, v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák, § 565 Obč. zák. a § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Súd vykonal dokazovanie všetkými predloženými dôkazmi vrátane tých, ktoré právny zástupca žalobcu predložil počas súdneho konania s písomnými vyjadreniami do dňa pojednávania. Súd tieto podania, na rozdiel od právneho zástupcu žalovaného, nepovažoval za zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch nepripustná v zmysle § 294 C.s.p., ale za spresnenie skutkového stavu a návrh na vykonanie ďalších dôkazov. Listinný dôkaz predložený právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní súd nepripustil využívajúc sudcovskú koncentračnú zásadu, pretože má za to, že tento dôkaz nebol uplatnený včas, žalobca ho mohol doložiť už skôr (najneskôr pri poslednom písomnom podaní), nie priamo na pojednávaní, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Pripustenie tohto dôkazu by bolo spojené s ďalším predlžovaním sporu, čím by mohlo dôjsť k porušeniu ústavného práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov.

V prvom rade súd úverovú zmluvu ex offo podrobil súdnej kontrole, predovšetkým či právny predchodca žalobca pred uzatvorením úverovej zmluvy skúmal bonitu žalovaného, to jest údaje o sociálno-ekonomickej situácii žalovaného. Súd skúmal či si žalobca ako veriteľ splnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 7 ods. 1 ZoSÚ, či postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní spotrebiteľského úveru žalovanému a teda či riadne zisťoval a preveroval jeho schopnosť splácať úver.

Žalobca ako dôkaz o tom, že skúmal bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou predložil Klientsky list (čl. 104 spisu) ani z tohto listu ani zo samotnej zmluvy nevyplýva údaj o rodinnom stave a výdavkoch žalovaného. Z Klientskeho listu vyplýva len príjem 570 eur a ukazovateľ schopnosti splácať – disponibilný zostatok 314 eur, avšak skutočné výdaje žalovaného (náklady na bývanie a pod.), prípadný počet vyživovacích povinností z neho nevyplývajú.

Teda z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci žalobca ako veriteľ si pred uzavretím zmlúv o spotrebiteľskom úvere nespĺnil svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ. Vychádzajúc z tohto ustanovenia veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Žalobca pri poskytovaní úveru žalovanému, posudzujúc jeho úverovú schopnosť, nezisťoval osobný stav žalovaného, nie je zisťovaný počte vyživovaných detí, výdaje žalovaného. Žalobca mal pritom pri posúdení schopnosti dlžníka splácať úver konať s odbornou starostlivosťou. Odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Nie je odbornou aj vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity

bez zohľadnenia kvality a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené taktiež. Hoci zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosťou údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať.

Veriteľ si musí splniť povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom úvere. Na tom nič nezmení ani to, že dlžník nie je evidovaný v databázach dlžníkov. Už gramatickým a logickým výkladom § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom úvere možno dôjsť k záveru, že dostatočnými nie sú informácie získané iba od spotrebiteľa. Odborná starostlivosť predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Zb., o životnom a existenčnom minime a o priemerných výdajoch obyvateľstva (databáza štatistického úradu) a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdnými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018, zo dňa 25.07.2018). K posudzovaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľské úvery pristúpil žalobca len formálne, nevytvoril si reálny obraz o celkovej majetkovej situácii žalovaného a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18. decembra 2014 (CA Consumer Finance SA proti E. F. a spol.) článok 8 smernice 2008/48 ukladá veriteľovi povinnosť overiť úverovú bonitu spotrebiteľa, opierajúc sa o dostatočné informácie a neobmedzujúc sa iba na vyjadrenia spotrebiteľa, ktoré nie sú podložené. Poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi.

Cieľom ustanovení §§ 7 a 11 ods. 2 ZoSÚ je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká suma, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ustanovení § 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa.

Súd potom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného splácať úver, preto nemohol žiadať predčasné zosplatnenie úveru podľa § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. a ak sa tak stalo, takýto úkon veriteľa je pre rozpor so zákonom absolútne neplatný v zmysle § 39 Obč. zák.

Ďalej sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalobcovi ním uplatnené právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. Zn. 2Cdo 205/2009). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej legitímácie (na strane žalobcu) resp. pasívnej legitímácie na strane žalovaného.

Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 Obč. zák. a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na

základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a so všetkými právami s ňou spojenými.

V súdnej veci právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku z úverovej zmluvy, ktorá je predmetom konania po mimoriadnom zosplatnení, dňa 14.12.2021, pričom konečná splatnosť úveru bola dňa 20.10.2026.

Ako bolo skonštatované v bode 53. rozsudku dôsledkom toho, že žalobca nepreukázal, že by veriteľ pri skúmaní bonity žalovaného postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného splácať úver, je nemožnosť žiadať predčasné zosplatnenie úveru podľa § 11 ods. 2 vety prvej ZoSÚ, a ak sa tak stalo, takýto úkon veriteľa je neplatný. Ak teda došlo k neplatnému zosplatneniu úveru, ide o úver naďalej živý a podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ ho nie je možné ho postúpiť na tretiu osobu, keďže jednou z podmienok v tomto ustanovení na postúpenie pohľadávky je, že postupovaná pohľadávka splatná v celom rozsahu. Zo zmluvy vyplýva, že končená splatnosť úveru je 20.10.2026

Vychádzajúc z uvedeného súd má za to, že nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, keďže si uplatňuje pohľadávku s príslušenstvom, ktorá mu bola neplatne postúpená a teda nie je nositeľom práv vyplývajúcich z hmotnoprávnych ustanovení, ktoré sa spájajú s uplatnenou pohľadávkou a jej príslušenstvom.

Námietku žalovaného o neúčinnosti výzvy a neplatnosti právneho úkonu – výzvy na úhradu dlžných splátok zo dňa 11.03.2021 pre absenciu uvedenia splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru súd považuje za irelevantnú poukazujúc na uznesenia Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoCsp/21/2022 z 10. 05. 2022, ktorý uvádza citujem: „V súvislosti so záverom súdu o neurčitosti výzvy pred zosplatnením úveru a právnym úkonom, ktorým žalobkyňa úver zosplatnila, odvolací súd považuje odvoláciu argumentáciu žalobkyne v tomto smere za relevantnú. Je pravdou, že pre výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, teda výzvu pred zamýšľaným zosplatnením úveru, zákon nestanovuje žiadne osobitné podmienky z hľadiska jej obsahu, iba to, že ňou spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru najmenej 15 dní vopred. Žiadne ustanovenie neupravuje povinnosť veriteľa uvádzať označenie splátky, pre omeškanie ktorej došlo k zosplatneniu úveru. Spôsob zosplatnenia úveru poskytnutého na základe spotrebiteľskej zmluvy je upravený v § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, pričom zosplatniť úver veriteľ môže len pre splátku, vo vzťahu ku ktorej omeškanie trvá najmenej 3 mesiace, a zároveň tak musí urobiť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Je tak úplne irelevantné, či veriteľ vo výzve pred zosplatnením označí tú, ktorú splátku alebo nie, nakoľko tejto údaj v konečnom dôsledku nemá relevantnú výpovednú hodnotu. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ani pre tento úkon zákon nepredpisuje osobitné obsahové kritériá, len to, že obsahom musí byť žiadosť veriteľa o splatenie zostatku úveru v určitej výške a v určitej lehote a musí byť adresovaný dlžníkovi.“

Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky (14.12.2021) nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti z vyššie uvedených dôvodov) a konečná splatnosť úveru bola v zmluve určená na 20.10.2026, banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Rovnako napr. Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 7Co/37/2019 z 24. 06. 2019 konštatuje: „Za takejto situácie právny predchodca žalobcu ani nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia išlo o pohľadávku, ktorá splatnou nebola v dôsledku jej neplatného zosplatnenia“.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol, s tým, že prípadnými ďalšími námietkami žalovaného sa ďalej nezaoberal.

Trovy konania

Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žaloba bola zamietnutá, žalovaný mal plný úspech vo veci, preto má proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %. Výšku trov konania žalobcu určí vyšší súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.